Jourová a „využití – zneužití“ společné EUropské armády

- Redakce CZ24 News | 31. ledna 2020

EU: JOSEF PROVAZNÍK rozkrývá motivy zřízení budoucí společné evropské armády a zajímalo by jej, zda mají současní uvědomělí svazáci již připravený zvací dopis

Od „pomoci“ bratrských vojsk v bývalém Československu uplynulo více než půlstoletí. Vše však nasvědčuje tomu, že podobné akce nejsou v našich zeměpisných šířkách vyloučeny ani v 21. věku. Můžeme si každý den blahořečit, že ještě nebyl realizován vlhký sen eurofederalistů, tedy společná evropská armáda. Přesněji řečeno, společná EUropská armáda. Protože Evropa nemá ve skutečnosti s EU nic společného – kromě toho, že její významnou část mocensky ovládá.

Až jednou na nátlak Německa a Francie společná armáda vznikne, budeme žít jako členský stát stále v nejistotě z další „bratrské“ pomoci. To je víc než jisté.

Poslušní povstali

Jedním z projevů každé více či méně totalitární říše je hledání vnitřního a vnějšího nepřítele. V první letech po vstupu východoevropských zemí do Evropské unie se zdálo, že najít vnitřního nepřítele nebude jednoduché. Česká republika, Maďarsko, Polsko a Slovenska se snažily postupovat do puntíku dle přání Bruselu. Občas dostaly nějaký ten pamlsek a v nejhorším případě stačilo zvýšit hlas, aby věděly, kde je jejich místo. Řecká, ukrajinská a migrační krize však přinesly nové časy, kdy si i doposud poslušní a vzorní dovolili odporovat.

Odpor je však třeba za každou cenu potlačit hned v zárodku, to bylo Bruselu jasné. Kdo si dovolí odporovat jednou či dvakrát, může se časem postavit do skutečné opozice. Něco takového současní vládci Evropské unie opravdu nepotřebují. To by totiž až příliš zavánělo demokracií. A tak se začaly hledat důvody, jak delegitimizovat vlády Maďarska a Polska. Když se chce, ten správný důvod se vždycky najde. A není pochyb o tom, že Brusel chtěl opravdu moc.

Rudá fenka z Nizozemska

Vše začalo před asi 3 lety, kdy byla europoslankyně Judith Sargentiniová z nizozemské GroenLinks (Zelená strana) pověřena Evropským parlamentem vypracováním zprávy o „stavu demokracie v Maďarsku“. Volba na výše zmíněnou soudružku jistě nepadla náhodou. Její mateřská partaj vznikla před čtyřiceti lety spojením mj. Komunistické strany a Pacifistické socialistické strany. Lze si bez většího úsilí dovodit, jaké jsou asi názory paní Sargentiniové na migraci, genderismus, ideologii multikulturalismu a politické korektnosti.

Je to podobné, jako kdyby byl před rokem 1989 pověřen vysoký komunistický potentát sepsáním zprávy o demokracii ve Spojených státech.

Dobrá věc se tedy podařila a zpráva samozřejmě vyzněla pro Maďarsko naprosto tragicky a hororově. Dnes již naštěstí bývalá europoslankyně Sargentinová vylíčila Orbánovu vládu v těch nejhorších barvách. Už jenom scházelo srovnání maďarského premiéra s Hitlerem a Pol Potem. Ono to tam ale nakonec mezi řádky přirozeně bylo. Ne, že ne. Není proto divu, že v září 2018 uvědomělí europoslanci odhlasovali zahájení řízení proti Maďarsku. Jako zamínka…pardon…tedy….důvod bylo

uvedeno porušování evropských hodnot. Pokud by bylo řízení dovedeno až do konce, Budapešť by přišla o svá hlasovací práva v evropských strukturách.

Zvací dopisy

O přibližně půl roku později následovalo Polsko, které mělo dle obvinění bruselských Bobligů pro změnu porušovat pravidla právního státu. Česká republika a Slovensko byla doposud zahájení správního řízení ušetřeny. Maďarsko a Polsko však nenechávají bruselským elitám stále spát. Stará obvinění tento čtvrtek opět vytáhla na stůl eurokomisařka Věra Jourová, známá to bojovnice proti údajným dezinformacím. Nechala se slyšet, že Evropská komise musí proti Maďarsku a Polsku zasáhnout. Jako kolovrátek zopakovala obvyklé fráze o ohrožení vlády práva a nezávislosti justice. Svou roli v luxusním hnízdečku má paní Věra naučenou dokonale.

Nic než vydírání a přiškrcení dotačních kohoutků naštěstí Brusel aktuálně nemá k dispozici. Když tedy pomíjíme různé podpásové metody, kdy se přes spřátelená liberální média vypouští „kompro“ na příliš odbojné euroskeptiky. Neustálé vměšování do vnitřních záležitostí členských zemí by nás ale mělo dostatečně varovat. Se společnou EUropskou armádou v zádech Brusel odhodí poslední zbytky zdání demokratických postupů. S takovou armádou by si mohli zastydlí bruselští maršálkové splnit svá nejtajnější přání. Je jisté, že by to za podpory naší páté kolony dokázali velmi působivě zdůvodnit. Nedivil bych se, kdyby takoví Fendrych, Šafr, Tabery a spol. měli zvací dopisy již dnes připraveny v šuplíku.

Hrozí nebo nehrozí?

Možná nás tak za pár let brzy ráno probudí hluk motorů bojových letounů se žlutými hvězdami na křídlech. Hranice v tu chvíli již budou překračovat ze všech stran krásné modré tanky a tanky v duhových barvách. To bude úderný oddíl LGBT komunity, která spravedlivě ztrestá odbojné Čechy, kteří se ještě stále neodhodlali převrátit přírodní zákonitosti naruby a neumožňují uzavírat osobám stejného pohlaví manželství. Doživotně jmenovaná eurokomisařka Jourová se bude na jednom z hraničních přechodů opírat o svou komisařskou hůlku a ukazovat německým a francouzkým vojákům nejkratší cestu do Prahy…

Ale možná jsou podobné strastiplné fikce naprosto mimo mísu. Pokud se budeme chovat slušně – to jest dle pokynů moudrých bruselských elit – osvěžující vstup bratrských vojsk nám nehrozí. Ostatně čerstvý první místopředseda ODS Saša Vondra nám mezitím přivede na Ostravsko armády americké. Rovněž bratrské.

To bude teprve bratrovražedná řežba.